

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Babcsinski Nelly în numele inculpatului Dolmuş Mert, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Dolmuş Mert xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.12.2018 – 29.11.2019;

Instanța de apel: 18.12.2019 – 21.10.2020;

Instanța de recurs: 23.12.2020 – 26.05.2021.

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 29 noiembrie 2019, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Dolmuş Mert a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 4 (patru) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (2), 85 alin. (2) Cod penal, prin cumul de sentințe, a fost adăugată în întregime la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei complementare stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13 septembrie 2017, fiindu-i stabilită lui Dolmuş Mert pedeapsa definitivă de 4 (patru) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Dolmuş Mert, la 29 octombrie 2018, aproximativ ora 22:15, conducând automobilul de model „Jeep Cherokee” cu n/î xxxxx, pe str. Mihail Sadoveanu din mun. Chișinău, a fost stopat de colaboratorii de poliție, fiind suspectat de faptul că ar fi condus autovehiculul în stare de ebrietate și în scopul examinării

medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, a fost condus la medicul narcolog din cadrul Dispensarului Republican de Narcologie de pe str. Petru Rareș, 32, din mun. Chișinău unde conducătorul auto Dolmuş Mert a refuzat examinarea medicală în scopul stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, fapt confirmat și prin procesul-verbal nr. 4392 din 29 octombrie 2018 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, încălcând astfel prevederile art. 23 alin. (3) lit. b) al Legii nr. 131 din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier și pct. 11) lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, care prevăd obligația conducătorului mijlocului de transport să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare. Totodată, organul de urmărire penală a constatat că Dolmuş Mert a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, prin sentința Judecătorei Chișinău din 13 septembrie 2017.

Astfel, acțiunile lui Dolmuş Mert, au fost încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Totodată, prima instanță a stabilit, că potrivit rechizitoriului, inculpatul Dolmuş Mert a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și anume, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

Însă, potrivit sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 septembrie 2017 s-a constatat că Dolmuş Mert a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 3 ani.

Astfel că, prin ordonanța din 11 aprilie 2019, acuzatorul de stat a dispus modificarea învinuirii înaintate lui Dolmuş Mert, încadrând acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și anume, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport* (f.d.64).

3. Avocatul Babcsinschi Nelly în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Dolmuş Mert să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță nu a reținut în favoarea inculpatului prevederile art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, potrivit cărora la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției, având în vedere comportamentul acestuia de a contribui la soluționarea în termeni restrânși a cauzei și la stabilirea circumstanțelor în care a avut loc infracțiunea.

De asemenea, consideră că prima instanță urma să rețină în calitate de circumstanță atenuantă și cea prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. l) Cod penal, potrivit căreia expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor.

A mai indicat, că la aplicarea pedepsei cu închisoare inculpatului, prima instanță urma să se expună și asupra imposibilității aplicării muncii neremunerate în folosul comunității în privința acestuia, or, instanța a reținut doar posibilitatea aplicării pedepsei privative de libertate, fără a aprecia argumentele invocate cu privire la aplicarea art. 79 Cod penal.

În opinia apărării, prima instanță nu a individualizat pedeapsa în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, din care motiv inculpatului Dolmuş Mert i-a fost stabilită o pedeapsă inechitabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, a fost respins apelul și menținută sentința primei instanțe, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că judecarea cauzei în cadrul primei instanțe, s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, din care motiv legalitatea sentinței contestate a fost verificată sub aspectul dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă a fost stabilită în limitele legii.

Astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță a examinat cauza în strictă conformitate cu cerințele prevăzute la art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, procedura nu a fost viciată, iar în cadrul urmăririi penale nu au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, din care motiv instanța de apel a conchis că nu este în drept să rețină o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel reținând prevederile art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, a stabilit că sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 1050 la 1150 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau închisoare de până la 1 an (sancțiune în vigoare la data săvârșirii faptei).

Instanța de apel a precizat, că potrivit art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința inculpatului Dolmuş Mert, prima instanță a reținut căința sinceră a inculpatului și faptul că are la întreținere un copil minor, iar potrivit art. 77 Cod penal, în calitate de circumstanță agravantă a reținut săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 septembrie 2017, Dolmuş Mert a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

De asemenea, prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 26 decembrie 18, Dolmuş Mert a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale.

Instanța de apel a conchis, că la individualizarea pedepsei inculpatului, prima instanță, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, precum și de faptul că acesta nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, precum și comportamentul acestuia în viața socială și cel de înaintea și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră instanța de apel că în raport cu faptele săvârșite, urmările prejudiciabile ale faptei infracționale și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia va fi posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În opinia instanței de apel, această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea săvârșită de către inculpat, or, pedeapsă stabilită inculpatului va contribui la realizarea scopului pedepsei penale.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe, că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, întrucât aceasta va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul Dolmuş Mert a săvârșit anterior o infracțiune similară, cu intenție, însă concluziile de rigoare nu a făcut și a comis o nouă infracțiune cu intenție.

În concluzie, instanța de apel a reiterat faptul că scopul legii penale de corectare și reeducare a inculpatului Dolmuş Mert, va fi atins doar prin

menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, stabilită de prima instanță în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (2), 84 alin. (2) Cod penal, or, în speță, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, corect a fost adăugată în întregime, partea neexecutată a pedepsei complementare stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 septembrie 2017.

Consideră instanța de apel, că este inoportună aplicarea în privința inculpatului Dolmuş Mert pedepsei neprivative de libertate, după cum a solicitat partea apărării, or, inculpatului anterior i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de amendă, însă, acesta nu s-a corectat și a săvârșit o altă infracțiune similară, cu intenție, fapt ce atestă că anterior, prin pedeapsa aplicată, inculpatului i s-a acordat șansa de a se corija și a demonstra că cele săvârșite constituie un incident în biografia sa.

5. Avocatul Babcsinschi Nelly în numele inculpatului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Dolmuş Mert să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea recursului menționează, că instanțele de fond urmau să rețină în favoarea inculpatului prevederile art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, potrivit cărora la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe atenuante autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori recunoașterea vinovăției, având în vedere comportamentul acestuia de a contribui la soluționarea în termeni restrânși a cauzei și la stabilirea circumstanțelor în care a avut loc infracțiunea.

Consideră, că instanțele de fond erau obligate să stabilească toate circumstanțele care au importanță la individualizarea pedepsei, inclusiv și la aplicarea pedepsei cu închisoare.

De asemenea, consideră că instanțele de fond urmau să rețină în calitate de circumstanță atenuantă și cea prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. l) Cod penal, potrivit căreia expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune, sau depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cazului, ținându-se cont de natura faptei, dacă tergiversarea nu a fost provocată de făptuitor.

Susține, că sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, fapt ce atestă că ambele pedepse sunt alternative, astfel că instanțele de fond urmau să se expună asupra imposibilității aplicării muncii neremunerate în folosul comunității.

Or, instanțele s-au expus doar în privința necesității aplicării pedepsei privative de libertate fără a aprecia argumentele părții apărării cu privire la aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal.

În opinia apărării, instanțele de fond nu au individualizat pedeapsa în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, din care motiv inculpatului Dolmuş Mert i-a fost stabilită o pedeapsă inechitabilă.

6. Procurorul, a depus referință la recursul declarat de apărare, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu argumentele invocate de recurent, iar decizia conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Conform practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă temeiul pentru declararea recursului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume invocă dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale stabilite inculpatului, temei care se circumscrie pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Dolmuş Mert, întrucât celălalt temei de casare nominalizat în recurs, nu a fost

motivată de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă că prin sentința primei instanțe, Dolmuş Mert a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 84 alin. (2), 85 alin. (2) Cod penal, prin cumul de sentințe, i-a fost adăugată în întregime la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei complementare stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 septembrie 2017, fiindu-i stabilită lui Dolmuş Mert pedeapsa definitivă de 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Dolmuş Mert, pedeapsa fiind aplicată în corespundere cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în limitele sancțiunii prevăzute de infracțiunea incriminată.

Astfel, la menținerea soluției primei instanțe de aplicare a pedepsei cu închisoare lui Dolmuş Mert, instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a conchis că realizarea scopului pedepsei penale, în privința inculpatului, poate avea loc doar prin izolarea acestuia de societate cu stabilirea pedepsei închisorii, luând în considerație personalitatea inculpatului Dolmuş Mert, care nu este la prima abatere penală, anterior fiind judecat prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 septembrie 2017, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, și prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 26 decembrie 2018, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, însă acesta nu s-a corectat și a săvârșit o altă infracțiune similară.

Totodată, ținând cont de faptul, că examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Dolmuş Mert, a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei,

și prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă cu executarea reală a închisorii, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanțele de fond, la individualizarea pedepsei, nu au luat în considerație toate circumstanțele cauzei.

Ca urmare, instanța de recurs menționează și faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs au fost luate în considerație la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care la stabilirea pedepsei închisorii, au ținut cont de personalitatea inculpatului, de faptul că acesta anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, a recunoscut vinovăția, se căiește sincer și a solicitat ca judecarea cauzei să fie înfăptuită în procedura simplificată.

În acest sens, instanța de apel corect a respins cerința apărării cu privire la aplicarea unei pedepse neprivative de libertate în privința inculpatului Dolmuş Mert, concluzionând astfel că inculpatului anterior i s-a aplicat pedeapsă sub formă de amendă, însă acesta a săvârșit o altă infracțiune similară, cu intenție, fapt ce atestă că lui Dolmuş Mert i s-a acordat șansa de a se corija și a demonstra că cele săvârșite constituie doar un incident, însă acesta nu a făcut concluziile de rigoare.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat, că scopul legii penale în speță poate fi realizat doar prin izolarea de societate a inculpatului Dolmuş Mert, deoarece fiind anterior condamnat, careva concluzii pozitive în acest sens nu și-a făcut, iar pedeapsa stabilită va contribui la corectarea și reeducarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 parag. 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*)

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal și corect a considerat nejustificată aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta

fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Babcsinschi Nelly în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Babcsinschi Nelly în numele inculpatului Dolmuş Mert, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui **Dolmuş Mert xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 iunie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor